

L'Esprit du Chemin trekt verder

Al tien jaar bestieren Arno Cuppen en Huberta Wiertsema met de hulp van tientallen vrijwilligers de herberg L'Esprit du Chemin in Saint-Jean-Pied-de-Port. In die periode is de herberg een begrip op de camino geworden. Maar het pelgrimsbloed blijft stromen; voor Arno en Huberta reden om een volgende stap te zetten.

'Elke weg heeft pleisterplaatsen nodig, waar reizigers op adem kunnen komen. L'Esprit du Chemin is ook voor ons zelf een pleisterplaats, op weg naar ...? Wie zal het zeggen. Voorlopig hebben wij onze rugzakken hier op de stoep gezet.'

Elk jaar kwamen we deze tekst minstens één keer op onze website tegen. Meestal in de winter. Dat is een mooie periode om alles weer eens langs te lopen. 'Een pleisterplaats, op weg naar ...' Onze blik bleef hier nooit haken. Waren we nog wel echt onderweg? Of was die tekst vooral een lippendienst aan het pelgrim-zijn? Een gedachteloos uitspreken van de bereidheid om steeds verder te trekken?

Kortom: we genoten volop van het 'hier en nu' in Saint-Jean-Pied-de-Port Tot maart 2012. Het seizoen begon voor Arno met stevige gezondheidsklachten. We voelden beiden een sterker verlangen naar meer privacy en vrije tijd. Zo ontstond het plan om de herberg in 2013 met een ander koppel te gaan draaien. Helaas sneuvelde dat plan vrijwel meteen in de praktijk. Wat een domper. Bovendien

kwamen Arno's gezondheidsklachten terug. Je weet dat in elke crisis ook de kiem schuilt voor iets nieuws, maar op het moment zelf overheerste de teleurstelling. Hoewel, nee, sterker was het gevoel van urgentie: we moesten zorgen dat de herberg goed bleef draaien. Dus gingen we op zoek naar extra hulp. En die kregen we. Geweldig! Zodra de herberg echter weer in rustiger vaarwater kwam, schoot een grote vraag uit de diepte omhoog: wat betekent dit voor de toekomst?

Daar kwam bij dat we samen aan dit avontuur waren begonnen, maar dat we nooit hadden bedacht wanneer en hoe we het samen zouden beëindigen. Dat is misschien logisch als je fris aan de start staat, maar lastig als het verhaal gaat haperen. Zeker nu het voor een van ons teveel werd. Alles is zo verbonden: het samen leven en het samen werken. Huberta zocht naar oplossingen om het ter plekke anders te gaan doen. Arno was ervan overtuigd dat veranderingen binnen de bestaande situatie weinig kans hadden. Het was extra lastig omdat er nauwelijks tijd en ruimte was om hier goed over te praten. Het dagelijkse werk ging immers gewoon door.

Arno verbleef een paar maanden in een hutje in de bergen: even op adem komen, wat afstand nemen. Na een bijzondere ontmoeting met een herder vielen ineens veel oude gedachten samen in een nieuwe plan, met meer mogelijkheden voor verdieping,

stilte, natuur en cultuur. En bij dit nieuwe plan hoorde ook een nieuwe plek. Hij schreef Huberta een brief. Spannend, toch zei zij meteen: 'Ga het maar onderzoeken'. Zo gezegd, zo gedaan. Opnieuw tussen alle bedrijven door en in stilte, want we wilden deze zoektocht voorlopig in kleine kring houden.

Grondvesten

Veranderen gaat over naar iets nieuws toe willen, maar ook over het vertrouwde achter je willen laten. Arno wilde naar dat nieuwe, maar met Huberta. Huberta was nog sterk verbonden met de herberg, maar besepte dat het geen gezamenlijk verhaal meer was. Ja, het nieuwe lokte, maar moesten we nu echt afscheid nemen van onze herberg? Van Saint-Jean-Pied-de-Port? Wilden en konden we op een hoogtepunt vertrekken? Na tien jaar verbouwen was nu eindelijk alles op orde, de herberg draaide fantastisch. Het was ons jubileumjaar, een mijlpaal. Ook voor al onze betrokken vrijwilligers. Maar voor ons schudde het bouwwerk op zijn grondvesten. Uiteindelijk heeft onze wens om samen verder te gaan op onze (pelgrims)weg de doorslag gegeven. We pakten onze oude rugzakken dus weer op. L'Esprit du Chemin trekt verder. Van de drukke etappeplaats Saint-Jean naar een veel stillere plek op de Bourgondische *campagne*. Van de markante overgang over de Pyreneeën, richting het historische en spirituele Vézelay.

In onze droom zien we een nieuwe pleisterplaats in een middeleeuwse boerenhoeve. Op de binnenplaats is het goed toeven. Rondom een bloemenzee. Onder de grote boom staat een sfeervol gedekte tafel met groenten uit eigen tuin en een zelfgemaakte *apéro*. Er is een labyrint in de *grange*, een atelier op zolder en een stilteruimte in de voormalige wijnkelder. Samen met andere vrijwilligers ontvangen we niet alleen pelgrims onderweg naar Santiago, maar ook pelgrims (en hun vrienden en familie) die deze weg al gingen. Kortom een plek tussen een herberg en een 'klooster' in. Een rustpunt om te herbronnen. Een plek om weer te voelen en te beleven, diep van binnen, wat het betekent om in deze woelige wereld een pelgrim te zijn. Een plek om weer inspiratie op te doen, want de weg houdt niet op als je in Santiago aankomt. Integendeel. Althans, zo hebben we dat zelf ervaren, en zo beleven we dat nog steeds.

Gewoon open

Er zal echter nog heel wat water door de Baskische Nive stromen voor deze droom werkelijkheid wordt. Want waar staan we nu? Begin dit jaar hebben wij het bestuur van het genootschap voorgesteld om onze herberg over te nemen. Dan zou deze 'in de geest van de weg' kunnen doorgaan. Het bestuur heeft hier serieus naar gekeken, maar geconcludeerd dat dit voor het genootschap niet haalbaar is. Dit betekent dat de herberg nu in de openbare verkoop komt. Wij hopen echt dat onze herberg door andere mensen met een goed pelgrimshart kan worden gekocht. Dat zou het allermooiste zijn.

Komend seizoen is L'Esprit du Chemin nog gewoon open. Huberta en veel andere vrijwilligers heten u daar van harte welkom. Ondertussen hopen we de nieuwe plek in de buurt van Vézelay te kunnen kopen. Arno en andere vrijwilligers beginnen daar dan alvast met de verbouwing. Het is een grote stap: gevoelsmatig, praktisch en financieel. Maar dromen zijn er om geleefd te worden, toch? En als pelgrims vertrouwen wij erop dat het goed gaat komen. Dat er mensen zullen zijn die met ons willen mee dromen en mee leven. U ook? 🌟

De toekomstige nieuwe pleisterplaats van Arno en Huberta in Le Chemin.

Foto: Arno Cuppen

Inmiddels hebben Arno en Huberta een nieuwe herberg gekocht in het gehucht Le Chemin, gemeente Anthien, gelegen aan de historische weg (zuidelijke tak, via Nevers), 25 kilometer ten zuiden van Vézelay. Op Espritduchemin.org/ actueel vindt u de meest actuele situatie.

'We pakken onze oude rugzakken dus weer op.'

Foto: Arno Cuppen